

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/132/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125385224
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6125385224.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu A. A. B., narodeného XX. C. XXXX, D., E. XXX/XX, proti žalovanému DPS financial consulting, s. r. o., Trnava, Tamaškovičova 17/2742, IČO: 46 713 930, o obnove konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 24. októbra 2025 č. k. 5C/51/2025-29, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 24. októbra 2025 č. k. 5C/51/2025-29 potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením z 24. októbra 2025 č. k. 5C/51/2025-29 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, pracovisko Brezno pod sp. zn. 5C/51/2025 odmietol (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (II. výrok).

1.1. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal obnovy konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5Csp/60/2023 z dôvodu, že súd prvej inštancie a odvolací súd nesprávne právne posúdili platnosť právneho úkonu, a to vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a následne platnosť postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalovaného 1/ na žalovaného 1/.

1.1.1. Žalobca mal za to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru z 13. októbra 2014 je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), pričom právny predchodca žalobcu 1/ nevyužil právo na vyhlásenie úveru za predčasne splatný s poukazom na § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ do najbližšej nasledujúcej splátky, keďže vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 13. októbra 2014, teda po zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na uvedené veriteľ nebol oprávnený postúpiť pohľadávku na žalovaného 1/, nakoľko neplatnosť zosplatnenia má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke. Uviedol, že posledná výzva na úhradu pohľadávky neobsahovala identifikáciu splátky, pre ktorú hrozilo následné vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru, pričom obsahovala len numerický údaj omeškaných splátok vo výške 4 181,19 Eur. Identifikáciu konkrétnej splátky neobsahovalo ani oznámenie o zosplatnení z 13. októbra 2014, kde bol uvedený len celkový dlh vo výške 97 907,44 Eur. Podľa jeho názoru celkový dlh ku dňu oznámenia o zosplatnení úveru bol 1 209,73 Eur, čo je pri mesačnej splátke 724 Eur len 1,37 mesačnej splátky. Poukázal na to, že ku dňu zosplatnenia pohľadávky nebol ani v omeškaní viac ako tri mesiace.

1.1.2. Zdôraznil, že až dňa 4. septembra 2025 na pojednávaní na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši sa dozvedel o rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/99/2024. Po vydaní rozhodnutia vo veci sp.zn. 5C/60/2023 došlo k novej judikatúre, preto je daný dôvod na obnovu konania za účelom priaznivejšieho rozhodnutia v prospech žalobcu.

1.1.3. Navrhol, aby súd prvej inštancie vydal uznesenie o povolení obnovy konania a následne vydal rozsudok, ktorým by súd prvej inštancie určil, „že záložné právo na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu LV XXX, a to rodinný dom, súpisné číslo XXX C. F. XXXX a parcely č. XXXX - 477 m² a XXXX - 104 m², katastrálne územie D., obec D., katastrálny úrad D., neexistuje“.

1.2. Súd prvej inštancie z obsahu súdneho spisu vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5Csp/60/2023 zistil, že žalobca sa žalobou domáhal určenia, že záložné právo na nehnuteľnostiach, a to rodinnom dome súp. č. XXX postaveného na parcele reg. „C“ č. XXXX, pozemku parcela reg. „C“ č. XXXX o výmere 477 m² a pozemku parcela reg. „C“ č. XXXX o výmere 104 m², vedených Okresným úradom Brezno, katastrálny odbor na LV č. XXX, pre katastrálne územie D., obec D., okres D., neexistuje.

1.2.1. Na základe návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie vydal uznesenie č. k. 5Csp/60/2023-49, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností vedených Okresným úradom Brezno, katastrálny odbor na LV č. XXX, pre katastrálne územie D., obec D., okres D., a to stavby - rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele reg. „C“ č. XXXX, pozemku parcela reg. „C“ č. XXXX o výmere 477 m² - zastavané plochy a nádvoria a pozemku parcela reg. „C“ č. XXXX o výmere 104 m² – záhrada, do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej súdom prvej inštancie pod sp. zn. 5Csp/60/2023.

1.2.2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 23. apríla 2024 č. k. 5Csp/60/2023-263 žalobu žalobcu zamietol (výrok I.), zrušil neodkladné opatrenie (výrok II.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.). Žalobca proti rozsudku súdu prvej inštancie z 23. apríla 2024 č. k. 5Csp/60/2023-263 podal odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením z 12. júna 2025 č. k. 11CoCsp/24/2024-354 odmietol. Uznesenie odvolacieho súdu z 12. júna 2025 č. k. 11CoCsp/24/2024-354 nadobudlo právoplatnosť dňom 14. júla 2025.

1.3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 397 písm. a), b), § 400, § 403 ods. 1, 2, § 410, § 413 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“).

1.4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že predpokladom povolenia obnovy konania je okrem dodržania zákonnej lehoty aj existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a/ CSP) a možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (397 písm. b/ CSP). Tieto môžu byť dôvodom obnovy konania len v prípade, že sú pre stranu domáhajúcu sa obnovy konania v porovnaní s pôvodným konaním nové, t. j. že ich strana nemohla včas a bez svojej viny v pôvodnom konaní použiť, pretože o nich nevedela a nesplnenie povinnosti dané skutočnosťou tvrdiť a predkladať o nich dôkazy z procesného hľadiska nezavinila. Ide tak o prípady, keď skutočnosť, rozhodnutia a dôkazy už v čase pôvodného konania existovali, ale strane sporu neboli známe. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ide vtedy, keď strana sporu dôkaz v pôvodnom konaní označila, ale tieto dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru.

1.5. Súd prvej inštancie zistil, že v posudzovanej veci bola zachovaná objektívna trojročná lehota, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 5Csp/60/2023-263 nadobudol právoplatnosť dňom 18. júna 2024 a uznesenie odvolacieho súdu z 12. júna 2025 č. k. 11CoCsp/24/2024-354 nadobudlo právoplatnosť dňom 14. júla 2025, pričom žaloba na obnovu konania bola súdu prvej inštancie doručená 16. septembra 2025.

1.5.1. Zároveň bola zachovaná trojmesačná subjektívna lehota, ktorá oprávnenému subjektu plynie odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Subjektívna lehota musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty. V tomto prípade odôvodnil žalobca žalobu aj tým, že dňa 4. septembra 2025 sa ako splnomocnený zástupca žalobcu na pojednávaní na Okresnom súde vo G. B. dozvedel o uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zo 17. júna 2025 sp. zn. 8Cdo/99/2024.

1.6. Súd prvej inštancie zopakoval, že žalobca sa žalobou domáhal obnovy konania s poukazom na § 397 písm. a), b) CSP. Dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP sú len také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre navrhovateľa obnovy môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. b/ CSP).

1.6.1. Skutočnosti, dôkazy a rozhodnutia týkajúce sa strán sporu a predmetu pôvodného konania odôvodňujúce obnovu konania sa nesmú týkať nesprávnej činnosti, procesného postupu či právneho posúdenia veci súdom. Nemožnosťou použiť skutočnosti alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom

konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť uznať, či predložiť tieto skutočnosti alebo dôkazy stranou sporu voči súdu, pričom nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré strany sporu označili, ale súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo.

1.6.2. Žalobca za skutočnosti, ktoré nemohol použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní a za dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, označil predovšetkým to, že súd prvej inštancie a odvolací súd sa nesprávnym právnym posúdením vo veci vyjadrili k platnosti právneho úkonu - k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, následnej neplatnosti postúpenia pohľadávky, keďže posledná výzva na úhradu pohľadávky z 11. septembra 2014 neobsahovala identifikáciu splátky, pre ktorú hrozilo následné vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru a identifikáciu konkrétnej splátky neobsahovalo ani oznámenie o zosplatnení z 13. októbra 2014 s tým, že až dňa 4. septembra 2025 sa žalobca dozvedel o uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/99/2024.

1.6.3. Podľa názoru súdu prvej inštancie žiadna zo skutočností namietaných žalobcom nemá charakter predpokladaný § 397 písm. a), b) CSP, keďže žalobca poukázal len na vecnú nesprávnosť rozsudku, čo však nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť obnovy konania. V zmysle § 397 písm. a) CSP skutočnosti, dôkazy a rozhodnutia týkajúce sa strán sporu a predmetu pôvodného konania odôvodňujúce obnovu konania sa nesmú týkať nesprávnej činnosti, procesného postupu, či právneho posúdenia veci súdom. Tieto možno namietat a odstrániť podaním iných opravných prostriedkov.

1.7. Dôvod obnovy podľa § 397 písm. b) CSP prichádza do úvahy vtedy, ak si strana v pôvodnom konaní riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, ale z objektívnych dôvodov ho nebolo možné vykonať.

1.7.1. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca už v pôvodnom konaní namietal absolútnu neplatnosť právneho úkonu - predčasnej splatnosti úveru podľa § 37 a § 39 OZ, a to konkrétne vo svojom vyjadrení z 11. februára 2024 (č. I. 209 až 211 súdneho spisu súdu prvej inštancie sp. zn. 5Csp/60/2023) a vo vyjadrení zo 4. apríla 2024 (č. I. 219 až 235 súdneho spisu súdu prvej inštancie sp. zn. 5Csp/60/2023), ku ktorým sa súd prvej inštancie v rozsudku z 23. apríla 2024 č. k. 5Csp/60/2023-263 vyjadril, a preto nie je možné posudzovať dôvod obnovy ani podľa § 397 písm. b) CSP.

1.8. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že dňa 4. septembra 2025 sa ako splnomocnený zástupca žalobcu na pojednávaní na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši dozvedel o uznesení najvyššieho súdu zo 17. júna 2025 sp. zn. 8Cdo/99/2024, súd prvej inštancie odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 108/2012, z ktorého vyplýva: „ani z pohľadu ústavného súdu nemožno judikatúru súdov považovať za skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné požiadať o obnovu konania. Judikatúra totiž predstavuje právny názor na výklad a aplikáciu určitej právnej normy, a to buď vo všeobecnej polohe, alebo v nadväznosti na konkrétne skutkové okolnosti riešeného prípadu“.

1.9. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie považoval žalobu za zjavne nedôvodnú, preto ju odmietol.

1.10. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

1.10.1. V konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však žiadne trovy konania nevznikli, preto mu súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie žalobca podal včas odvolanie.

2.1. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP.

2.2. Poukázal na to, že on sa vyjadroval k predčasnej splatnosti úveru v pôvodnom konaní na základe jemu v tom čase známych podkladov, pričom nemal vedomosť ohľadne pred vydaním rozsudku súdu prvej inštancie z 23. apríla 2024 sp. zn. 5Csp/2/2023 o existujúcej judikatúre najvyššieho súdu (viď uznesenie najvyššieho súdu z 25. januára 2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023).

2.3. Keďže nedošlo k platnému zosplatneniu úveru pôvodným veriteľom, preto následné postúpenie pohľadávky včítane postúpenia záložného práva z pôvodného veriteľa na žalovaného považuje za absolútne neplatné.

2.4. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie mal mať vedomosť o uznesení najvyššieho súdu z 25. januára 2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023 a mal postupovať ex officio podľa tohto uznesenia.

2.5. Ďalej poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 29. novembra 2021 sp. zn. 7CoCsp/14/2021, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica z 28. novembra 2022 sp. zn. 7Csp/20/2022, rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 9Cdo/46/2023, sp. zn. 6Cdo/152/2022).

2.6. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd povolil obnovu konania, resp. vrátil vec na nové konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým uznesením súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že uznesenie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadaava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP s použitím § 234 ods. 2 CSP.

6.1. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na najzásadnejšie aspekty prejednávanej veci.

7. Podľa § 397 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

7.1. Podľa § 397 písm. a), b) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Z ustanovenia § 397 písm. a) CSP vyplýva, že primárnou zákonnou podmienkou na obnovu konania je existencia takej skutočnosti (eventuálne rozhodnutia alebo dôkazu), ktorá existovala i v čase pôvodného rozhodnutia a ktorú strana, ktorá sa domáha obnovy konania bez svojej viny, teda z objektívneho (nie subjektívneho) dôvodu, alebo pre objektívnu prekážku, nemohla použiť v pôvodnom konaní, pričom musí byť splnená i druhá kumulatívna podmienka a to, že takáto skutočnosť (resp. rozhodnutie alebo dôkaz) môže pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnej veci.

8.1. Podľa § 397 písm. b) CSP dôvodom na povolenie obnovy konania je aj možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V tomto prípade pôjde o také dôkazy, ktoré navrhla alebo predložila strana v pôvodnom konaní, nebolo ich však možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok. Predpokladom však je, že vykonanie dôkazov môže privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

9. V posudzovanej veci žalobca v odvolaní poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu z 25. januára 2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023, ktoré existovalo v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 29. novembra 2021 sp. zn. 7CoCsp/14/2021 a rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica z 28. novembra 2022 sp. zn. 7Csp/20/2022 i na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 9Cdo/46/2023, sp. zn. 6Cdo/152/2022.

10. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, žalobca dôvod obnovy, tak ako ho vymedzil v žalobe na obnovu konania s poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu zo 17. júna 2025 sp. zn. 8Cdo/99/2024, v podstate napáda právne posúdenie veci v pôvodnom rozhodovaní na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5Csp/60/2023 ohľadne neplatnosti zosplatnenia úveru. I z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca napáda právne posúdenie veci v pôvodnom rozhodovaní na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5Csp/60/2023.

11. „Právny názor na výklad zákona vyslovený iným orgánom (Ústavným súdom, ministerstvom a pod.) než procesným súdom, ktorý prejednal vec v rámci svojej právomoci, nie je spôsobilým dôvodom obnovy konania.“ (viď rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 185/96, R 105/1998).

11.1. I z uznesenia najvyššieho súdu z 15. novembra 2023 sp. zn. 2Cdo/152/2022 vyplýva: „25. Podľa § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. 26. Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, medzi ktoré patrí aj žaloba na obnovu konania, smerujúca proti právoplatnému rozsudku. Dôvody jej prípustnosti sú preto v § 397 CSP stanovené taxatívne. 26.1. Uplatnenie žaloby na obnovu konania z dôvodu daného v § 397 písm. a) CSP vyžaduje existenciu rozhodnutia, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní; môže ísť aj o rozhodnutie, ktoré bolo vydané až po právoplatnom skončení konania napadnutého žalobou o obnovu konania, ak môže pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ide pritom o rozhodnutie vypovedajúce o skutočnostiach a dôkazoch, ktoré boli predmetom pôvodného konania. 27. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/98/2011, publikovanom v časopise Zo súdnej praxe č. 2/2017 vo vzťahu k obnove konania uviedol, že: „Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa §228 ods. 1 OSP (pozri rozhodnutie NS SR publ. v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000)“. Aj keď uvedené rozhodnutie rieši prípustnosť obnovy konania podľa právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, tento záver je plne aplikovateľný aj za účinnosti Civilného sporového poriadku. 27.1. S uvedeným právnym názorom sa stotožnil najvyšší súd aj v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/116/2022 z 29. júna 2023. 28. Dovolací súd pre úplnosť poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 108/2012 z 25. apríla 2012, v ktorom konštatoval, že: „Ani z pohľadu ústavného súdu nemožno judikatúru súdov (aj keby malo ísť o ustálenú a konštantnú judikatúru) považovať za skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné požiadať o obnovu konania. Judikatúra totiž predstavuje právny názor na výklad a aplikáciu určitej právnej normy, a to buď vo všeobecnej polohe, alebo v nadväznosti na konkrétne skutkové okolnosti riešeného prípadu.“

12. Odvolací súd (zhodne s názorom súdu prvej inštancie) zdôrazňuje, že existencia odlišného právneho názoru vyslovená v inom súdnom konaní riešiacom skutkovo i právne analogickú problematiku nie je dôvodom na obnovu konania.

12.1. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne poukázal na uznesenie ústavného súdu z 25. apríla 2012 sp. zn. II.ÚS 108/2012, z ktorého vyplýva: „Ani z pohľadu ústavného súdu nemožno judikatúru súdov (aj keby malo ísť o ustálenú a konštantnú judikatúru) považovať za skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné požiadať o obnovu konania. Judikatúra totiž predstavuje právny názor na výklad a aplikáciu určitej právnej normy, a to buď vo všeobecnej polohe, alebo v nadväznosti na konkrétne skutkové okolnosti riešeného prípadu. Zjednodušene povedané to znamená, že s ohľadom na súdnu prax v iných veciach môže účastník konania vo svojej právnej veci argumentovať v prospech pre neho priaznivého výkladu a aplikácie práva s poukazom na rozhodnutia vydané v iných obdobných prípadoch. Preto pokiaľ bola sťažovateľka presvedčená o nesprávnosti právneho posúdenia jej veci (čoho dôkazom v jej očiach bolo aj dovolacie rozhodnutie najvyššieho súdu v inej obdobnej veci), mohla a mala sa pokúsiť svoj odlišný právny názor presadiť v rámci dovolania, prípadne podnetom na podanie mimoriadneho dovolania. Napokon mohla podať aj sťažnosť ústavnému súdu. Nie je však možné namiesto uvedených prostriedkov nápravy právoplatných rozhodnutí použiť inštitút obnovy konania, ktorý je mimoriadnym opravným prostriedkom najmä na nápravu pochybení pri zisťovaní skutkového stavu, nie teda na naprávanie chybných právnych názorov.“

13. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

14. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva : „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

14.1. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo súdneho spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Podľa ustanovenia § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.